

ಹಾಡನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ. ಅದು ಪಲ್ಲವಿ ಇರದ ಹಾಡು. ಲಹರಿ ಲಹರಿಯ ತುಣುಕುಗಳು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ ಗ್ರಹಿಕೆ ಸರಿಯಾದುದೇ? ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುವ ಬದಲು ಅದರ ಇಂಪು, ಕೊಟ್ಟ ತಂಪು, ಭಾವದಲ್ಲಿನ ಆದ್ರ್ವತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು. ಹಿಂಜುವ ವಿಮರ್ಶೆ ರಸಭಂಗ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದ. ಓದಿದ. ಈಗ ಅದು ಭಾವದ ತುಣುಕಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ನಂದಿಬೆಟ್ಟದ ಅನುಭವನ್ನು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಐ.ಪಿ.ಎಲ್. ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಅವರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅರೆಬರೆ. ಕೆಲವರು ಕನಸೆಂದರು. ಕೊಟ್ಟ ಸಿಕ್ವರ್ ಎತ್ತಿದ. ಹೋ ಎಂದು ಅರಚಿದರು. ಸಿಕ್ವರ್‌ನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ, 'ನಿನ್ನದು ಬ್ಲಮೆಯಿದ್ದೀತು' ನೋಡು ಎಂದರು. ಜಾಹೀರಾತು ಮುಗಿದು, ಬೌಲರ್ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಸಿಗದೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆಟ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತ. ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗ್ಯಾಲರಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಆ 'ಪ್ರಿಯವದೆ' ಆಟ ನೋಡಲು ಬಂದಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಕಣ್ಣೋಟವನ್ನು ಹರಡಿದ. ಕಾಮೆರಾ ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿತು. ಬಂದ ಚೆಂಡನ್ನು ಅಂಪೈರ್ ವೈಡ್ ಎಂದು ಕೈ ಚಾಚಿ ತೋರಿಸಿದ. ತಾನು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ವೈಡ್‌ಬಾಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆದ್ದು ಹೊರಟ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹನಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ, ಅದು ಜೋರಾಗಲಿ, ಪ್ರಿಯವದೆ ಕಾಣಿಸಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದ. ಮಳೆ ಜೋರಾಗುವ ಮೊದಲೇ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡೆಗಳು ಅರಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವದೆಯರು ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು ಅನ್ನಿಸಿ ರಸ್ತೆ ರಸ್ತೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಚಕಚಕ ನಡಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಧಾವಂತ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಿಯವದೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

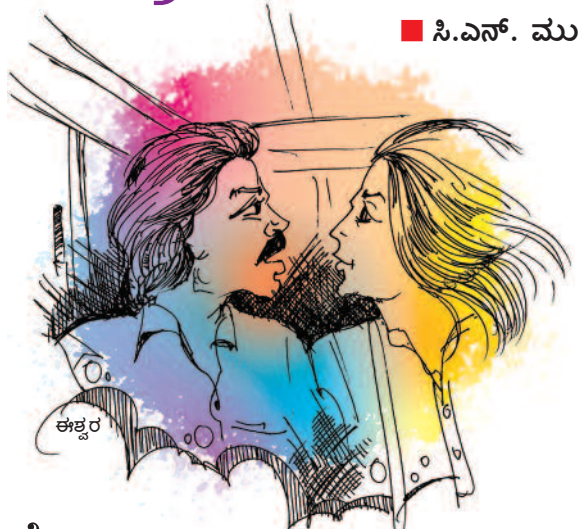
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯತೊಡಗಿತೆಂದರೆ ಅವನು ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಇಲ್ಲವೆ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಿಯವದೆಯೇ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಭಿನವ ಪ್ರಿಯವದೆಯರು ಕಾಣಿಸಿರೆ ಅನ್ನುವ ಹಂಬಲ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಂಬಲ ನಿರಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ತನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುವ, ಅವಳಂತಹವಳನ್ನಾದರೂ ನೋಡುವ, ಪಟ್ಟು ಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೊಬ್ಬ ಜೀವ ತಳೆದಿದ್ದ. ಮಳೆ ಶುರುವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅವನು ರಸ್ತೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಲಾಲ್‌ಬಾಗಿಗೋ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗೋ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಮಳೆ. ಲಾಲ್‌ಬಾಗಿನಲ್ಲಿಅವನು. ಅದೋ... ಗುಡ್ಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವದೆ! ಆದರೆ ಹಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ. ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ನಂದಿಬೆಟ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮಳೆಜೋಗಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನರಿ ನಾದವೇನೋ ಅನ್ನಿಸುವ ಹಾಗೆ ಹನಿದನಿ ಜೋರು ಜೋರಾಯಿತು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಮಳೆಯ ರಭಸ ತಗ್ಗುತ್ತ ತಗ್ಗುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಂದಿಬೆಟ್ಟ ಕರಗುತ್ತ ಕರಗುತ್ತಾ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಲಾಲ್‌ಬಾಗಿನ ಮೌನಿ ಪ್ರಿಯವದೆ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಗೇಟಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು. ಅವನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಅವಳು ಆಟೋ ಹತ್ತಿ ಹೋದಳು.

ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಹನಿ ಹನಿ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವರಾರೊ ಬೊಗಸೆ ಬೊಗಸೆ ಬಾನಿನಿಂದ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಹೂ ಬುವಿಗೆ ಕವಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಭಾವವಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಎಲೆ ಹನಿಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಚಳಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಮರದಡಿ ಕುಳಿತ.

ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕರು

■ ಸಿ.ಎನ್. ಮುಕ್ತಾ

ಈಶ್ವರ

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣತರುಣಿಯರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆ ತರುಣಿ ಕಿಟಕಿಯ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವನೋ ಅಂತಹ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದೇ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಬೀಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನೂ ಚೆಲುವನೇ. ಅವನ ಚೆಲುವು-ನಿಲುವು ಅವಳನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಿಗುಮಾನ ಅವಳು ಮಾತಾಡದಂತೆ ತಡೆದಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಮ್ಯಾಗಜಿನ್ ಇತ್ತು.

ಅವನೇ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ, 'ಹಾಯ್, ನಾನು ಪ್ರಶಾಂತ್. ಗಂಗೋತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.'

'ಹಾಯ್. ನಾನು ಪ್ರೀತಿ. ಲಾ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.'

'ನೀವು ಮೈಸೂರಿನವರಾ?'

'ಇಲ್ಲಪ್ಪ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನವಳು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್. ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರೇ ಚೆನ್ನಾಂತ ಇಲ್ಲಿ ಓದ್ತಾಯಿದ್ದೀನಿ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವಾಸ. ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹುಪ್ಪಾರಿಲ್ಲಾಂತ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ.'

'ನಮ್ಮ ಊರು ಬೆಂಗಳೂರೇ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಬೆಳೆದಿದ್ದೂ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ. ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು. ನನಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಸೈನ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಅಲರ್ಚಿ. ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿ. ನನಗೆ ಗಂಗೋತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಕನಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ಪಿ.ಜಿ.ಯಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ.'

ಇಬ್ಬರೂ ಹರಟಿದರು. ಸಿನಿಮಾ, ಟಿ.ವಿ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು, ರಾಜಕೀಯ - ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿದವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರು. ಅವನು ಬ್ಯಾಟರಾಯನಪುರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ.

'ನಮ್ಮನೆ ಇರೋದು ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿ. ನಾನು ಮುಂದೆ ಇಳೀತೀನಿ ಬೈ.' ಅವಳು ಕೈ ಬೀಸಿದಳು.

ಮರುದಿನ ಅವಳು ಆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಜಮಾನಿ ಗೋಣಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ. ನಿಮ್ಮಮ್ಮಾನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆತುಂಬಾ ನೆಂಟರು. ನನಗಂತೂ ಸಾಕಾಗಿಹೋಯ್ತು.'

'ಅಮ್ಮ ಜ್ವರ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಬಂದೆ.'

'ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ಒಂದುಹೊರೆ ಪಾತ್ರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮೊದಲು ತಿಂಡಿತ್ತಿನ್ನು. ಆ ಪಾತ್ರೆಲೇ ಇಡ್ಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನೀನು ತೊಗೊಂಡು ತೋಟದ ಕೆಲಸಮಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಬಾಬಾಗೂ ಕೊಡು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಫಿ ಬಿಸಿಮಾಡ್ತೀನಿ.'

ಅವಳು ಎರಡು ತಟ್ಟೆಗಳಿಗೂ ಇಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಬುವಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿದಳು. ಅವನು ತಲೆಗೊಂದು ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

'ತಿಂಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ತೊಗೋಪ್ಪ.' ಅವಳು ಕೂಗಿದಳು. ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕುಣಿಯಿತು. ಅವಳಿಗೂ ಶಾಕ್!

ಕ್ರಮೇಣ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕರು.